

oleks õrawarastada"! Sedä üteldes joostis ta tuasi välja. Vanamees ei saanud selle päälle midagi waastata; aga tellis rätsepa juures teisel pääval kõhe kaks paari uusi häid pükla teha.

Üks metsawaht ostis poest püssi, tuli aga pea jälle tagasi, selle wiga pärast, et raud kõver olla. „Kui see nenda on”, ütles kaupmees, „siis oleksin ma enam raha selle eest pidanud noudma”. „Kuidas nenda”? küsits ostja imekspannes. „Sellepärast”, kostiš kaupmees, „et see just nenda on tehtud, et sellega ka ümbert nurga wöib laška”.

Üks talumees, kes maailma ašju palju ei tunnud, sõitis kord linna. Wene kiriku juures jäi ta seisma ja waatas neid uhkeid tornisi. Varsi tuli üks soldat, kes talumehega nälja teha tahsis, sinna ja hakkas tema kraest kinni, üteldes: „Kuidas tohid sina nende falli tornide pääle waadata?” — „Urge pange pa-

haks,” palus mees waštua, „ma ei waatanud mitte tornide, waid nende hakide pääle, kes katuksel on!” — Palju neid siis sääl oli?“ küsits soldat. „Wiis hakid,” waštas mees. — „Siis pead sa igauhe eest wiis kopikad makšma,” ütles soldat. Röömuga makšis mees küsitud hinna välja, ja kui soldat raha ga åra oli läinud, ütles mees naerdes: „Nenda wöib üks teist petta, — mitte wiis, waid kaks. Pümmendwiis hakid oliwad katukse pääl!”

Talumees nägi linnas ühe suure maea ees õlgi uulisca pääle lautud olewat ja sai kararsi täåda, et need selllepärast sääl olla, et haige maeaperenaine wanfre mürinat kuulda ei wöida. Kui talumees kodu oli tulnud, lofts ta sedamaid kõik oma duue õlgi täis puistada, ja kui teised temalt küsisiwad, miks ta seda teebs, waštas ta: „Sellepärast, et ma naabre koerde haukumist ei kuuleks, kes mind rahuliste magada ei lase.”